

LBRIS

We know
books

Dănuț Scarlat

VIITORUL ÎNCEPE AZI

ALEGERILE DE ASTĂZI
CONSTRUIESC OMUL DE MÂINE

LETRAS
Promovăm autorii români

CUPRINS

CAPITOLUL 1.

Dumnezeu este baza tuturor lucrurilor..... 7

CAPITOLUL 2.

Când viața nu merge așa cum ai planificat..... 19

CAPITOLUL 3

Puterea deciziilor mici 29

CAPITOLUL 4

Când Dumnezeu spune „așteaptă!”..... 40

CAPITOLUL 5

Între prezent și viitor: viața pe care o arătăm
și viața pe care o trăim 51

CAPITOLUL 6

Viitorul se construiește cu alegerile de astăzi 59

CAPITOLUL 1

Dumnezeu este baza
tuturor lucrurilor

Înainte de a vorbi despre succes, bani, obiective, disciplină, relații sau despre viitor, trebuie să ne punem o întrebare mult mai profundă:

Pe ce construim?

Orice lucru care rezistă în timp are nevoie de o temelie.

O casă poate fi frumoasă, poate avea ferestre mari, camere spațioase și o priveliște minunată. Dar dacă fundația este slabă, mai devreme sau mai târziu vor apărea probleme.

La fel este și viața unui om.

Putem să avem obiective mari. Putem să muncim din greu. Putem să citim sute de cărți, să învățăm lucruri noi, să ne dezvoltăm abilitățile și să încercăm să devenim cea mai bună versiune a noastră.

Dar dacă nu știm pe ce temelie construim, riscăm să ajungem într-un loc în care avem multe lucruri, dar nu avem pace.

Putem ajunge să avem succes și totuși să nu știm pentru ce trăim.

Putem ajunge să fim admirați de oameni și, în același timp, să nu ne mai recunoaștem pe noi înșine.

Putem câștiga lumea și să ne pierdem sufletul.

Pentru mine, fundația începe cu o afirmație simplă:

Dumnezeu este baza tuturor lucrurilor.

Această afirmație schimbă perspectiva asupra întregii vieți.

Dacă Dumnezeu este baza, atunci viața nu este doar despre ceea ce putem obține.

Este și despre ceea ce devenim.

Nu este doar despre cât de sus putem ajunge.

Este despre cine devenim în timp ce urcăm.

Nu este doar despre obiective.

Este despre valori.

Nu este doar despre succes.

Este despre sens.

De ce avem nevoie de o temelie?

Omul își dorește să aibă control.

Ne place să știm ce urmează.

Ne facem planuri pentru următoarea săptămână, pentru anul următor, pentru familie, pentru carieră, pentru bani și pentru viitor.

Și este bine să avem planuri.

Un om fără direcție poate ajunge oriunde.

Dar există un adevăr pe care trebuie să-l acceptăm:

Nu putem controla tot ceea ce se întâmplă în viața noastră.

Putem controla unele alegeri, dar nu toate circumstanțele.

Putem munci pentru un anumit rezultat, dar rezultatul nu este întotdeauna în mâinile noastre.

Putem iubi un om, dar nu putem controla alegerile lui.

Putem avea grijă de sănătatea noastră, dar nu putem prevedea fiecare încercare care poate apărea.

Putem construi planuri pentru viitor, dar nu știm exact ce va aduce ziua de mâine.

Și tocmai aici apare **credința**.

Credința nu înseamnă să nu mai faci nimic și să aștepti ca Dumnezeu să facă totul în locul tău.

Credința înseamnă să faci ceea ce ține de tine și să înțelegi că există lucruri care depășesc puterea ta.

Înseamnă să muncești, dar să nu te închini muncii.

Să urmărești succesul, dar să nu faci din succes dumnezeul vieții tale.

Să ai visuri mari, dar să accepți că Dumnezeu poate vedea un drum mai bun decât cel pe care îl vezi tu.

Dumnezeu și dezvoltarea personală

În ultimii ani, dezvoltarea personală a devenit tot mai prezentă în viețile oamenilor.

Ni se vorbește despre disciplină.

Despre obiective.

Despre succes.

Despre cum să devenim mai puternici, mai inteligenți și mai eficienți.

Toate acestea pot avea o valoare.

Dar există o întrebare care trebuie pusă tuturor înaintea celorlalte:

Mai bun pentru ce?

Dacă devin mai disciplinat, dar nu știu pentru ce să folosesc disciplina, încotro mă îndrept?

Dacă devin mai bogat, dar îmi pierd familia, ce am câștigat?

Dacă ajung cunoscut, dar îmi pierd liniștea sufletească, este acesta cu adevărat succes?

Dacă obțin tot ce mi-am dorit, dar mă îndepărtez de Dumnezeu, pot spune că am câștigat cu adevărat?

De aceea dezvoltarea personală fără valori poate deveni o cursă fără destinație.

Putem deveni mai buni la a obține lucruri fără să devenim mai buni ca oameni.

Iar această carte pornește de la o altă perspectivă:

Mai întâi construim omul. Apoi construim viața.

Și omul trebuie să aibă o temelie.

Pentru mine, această temelie este Dumnezeu.

Nu suntem proprietarii timpului nostru.

Există ceva ce primim în fiecare dimineață și pierdem în fiecare seară: **timpul**.

Fiecare zi este o parte din viața noastră pe care nu o vom mai putea recupera.

Banii pierduți pot fi câștigați din nou.

Unele oportunități pierdute pot reveni.

Unele relații se pot repara.

Dar timpul nu se întoarce.

De aceea, prezentul are o valoare extraordinară.

Și aici se leagă cele două idei care stau la baza acestei cărți:

„Viitorul este mai important decât prezentul, dar prezentul influențează viitorul”.

Viitorul este important pentru că acolo vom trăi consecințele multora dintre alegerile noastre.

Dar viitorul nu poate fi atins direct.

Nu putem merge în ziua de mâine și să muncim acolo.

Nu putem merge în anul următor și să luăm decizii acolo.

Avem doar ziua de azi.

Așadar, prezentul este instrumentul prin care construim viitorul.

Astăzi aleg.

Astăzi muncesc.

Astăzi învăț.

Astăzi iert.